

[Chr. A. Christiansen.]

Hvis een ung Mand render hjemmefra, kan det være den unge Mand der er noget i Vejen med; men hvis 100 unge Mænd tager Billetten, er der en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at der maa være noget i Vejen med en stor Part af de Hjem, som de unge Mennesker er spænet fra.

Man maa ikke forveksle Aarsag og Virkning. Aarsagen til Flugten fra Landet er, at Landbruget ikke byder Ungdommen tidsvarende Arbejdsvilkaar. Det er ikke saa ofte, som man er tilbøjelig til at tro, at den lønmæssige Side af Sagen er afgørende. En væsentlig Faktor er Arbejdstiden.

For ca. 26 Aar siden opnaaede danske Arbejdere at faa gennemført 8 Timers Arbejdsdagen. Det var ikke alene Byens Industriarbejdere, der opnaaede dette, den blev ogsaa gennemført ved alt paa Landet forefaldende Arbejde, fraset det rent landbrugsmæssige.

Søens og Landbrugets Folk staar altsaa tilbage. Søens Folk har imidlertid faaet deres 8 Timers Dag, man venter paa den endelige Stadfæstelse; saa staa Landbrugets Folk alene tilbage med uordnede Arbejdsforhold paa dette Omraade.

Ser man paa, om Industriernes Produktion har lidt under Indførelsen af den 8 Timers Arbejdsdag, kan man vistnok fra alle Sider blive enig om at sige tværtimod. Det er vistnok saaledes, at der produceres mere nu paa 8 Timer, end der før blev gjort i 10 Timer. Produktionstempoet er sat i Vejret. Det er sat saaledes i Vejret i de 26 Aar, der er gaaet, at dette nu motiverer en yderligere Nedsættelse af Arbejdstiden i Industrien.

Naturligvis er der sket en betydelig teknisk Udvikling i disse Produktionsgrene, men en Kendsgerning er det, at Intensivering af Arbejdskraften har mere end rigeligt opvejet den nedsatte Arbejdstid. Tempoet har været stadig stigende. Den mekaniske Udvikling og en rimelig tosidet Rationalisering ønsker vi ikke at kæmpe imod. Teknikken skal være det arbejdende Folks Tjener og ikke dets Herre.

Har den tekniske og mekaniske Udvikling da ikke holdt Trit i Landbruget, kan man spørge. Jo, uden Tvivl har den holdt udmærket Trit, paa mange Maader er den maaske endda foran Industrien. Vi er for længst over den Tid, hvor man tærskede sit Korn med Plejl, skar Hakkelse i Skærekister og høstede med Le. Man har amerikanske Kultiverings-, Saa- og Høstmaskiner, man har Traktorer, man har Vindmotorer eller elektriske Installationer, moderne Tærsk-

værker, Malkemaskiner m. v. Landbruget har taget Teknikken i sin Tjeneste, men der er endnu rige Muligheder for rentable tekniske Fremskridt. Udviklingen vil sikkert gaa hurtigt frem i de kommende Aar.

Samfundet er interesseret heri og understøtter dette paa alle Omraader, men Samfundet er ogsaa interesseret i, at Arbejderne faar Andel i Fremskridtet. Samfundet maa være interesseret i alle Medborgeres Vel, i Særdeleshed i de unges Vel. Samfundet maa jo dog være interesseret i sin egen Fremtid.

Landbrugets unge Karle og Piger vil ikke længere arbejde 10 Timer i Døgnet. Derfor og netop derfor gaar Drengene og venter paa at blive voksne for at søge over i andet Erhverv, og derfor søger de unge Piger gennem Bladenes Annoncespalter Pladser i Byerne.

Lidt naivt forekommer det mig ogsaa at vente, at tvangsanstviste Løsarbejdere, der i en Aarrække har haft 8 Timers Arbejdsdag, skulde finde sig i at arbejde 10—11 Timer ved Landbrugsarbejde.

Ingen faar mig til at tro, at det er selve Arbejdets Art og Beskaffenhed, der virker afskrækkende. Landarbejde er ikke saa haardt eller anstrengende som Teglværks- og Murarbejdsmandsarbejde, og Tempoet kan vel ikke siges at være større, i hvert Fald da ikke, hvor det ikke drejer sig om ekstraordinært anstrengende Arbejde som Læsning af Gødning, Roeoptagning o. lign.

Der er naturligvis ingen, der vil blande sig i, at en Landbruger i misforstaaet Kamp med Prioriteterne ikke under sig Søvn eller Frihed; det maa blive hans Sag, men han maa ikke forlange, at en Lønarbejder skal slide sig op i et selvfornægtende Slid, Dag efter Dag, Aar efter Aar, uden at ønske Lod og Andel i Livets materielle og kulturelle Goder.

Menneskeheden higer fremad og op, og der er ingen Vej frem uden gennem Oplysning og Viden. Fraset Sønner og Døtre af Gaardmænd o. lign. betragter jeg det som en Kendsgerning, at Ungdommen paa Landet staaer en Del tilbage i Oplysning for Danmarks øvrige Ungdom. I vor Tid er der prisværdige Bestræbelser i Gang for at skabe Kulturgoder for Ungdommen i By og paa Land. Der oprettes Aftenskoler og Studiekredse m. m., og der anlægges Sportspladser, men Landets Ungdom har stadig ikke den fornødne Tid til at dyrke de herved opnaaelige kulturelle og legemsudviklende Muligheder. Ungdommen paa Landet er sportsinteresseret og lige saa videbegærlig som anden Ungdom, hvorfor saa undre sig